ఇంకో 'మరో చరిత్ర'

— చల్లాజి

''లలితగారూ....నేను ప్రైవార్ట్స్ సెక్రెటరీగా పోటీ చేస్తున్నాను. మీ బి. య్యే ఫైనలియర్ అమ్మాయిల ఓట్లన్నీ నాకు పడేలా చూడాలి'' చొరవగా లేడీస్ వెయిటింగ్ రూంలోకి వచ్చి లలితను ప్రక్కకు పిలిచి అభ్యర్థించాడు రాజేష్.

రాజేష్ ధనవంతుల బిడ్డ. అందమైనవాడు. అతనింత చొరవగా వచ్చి అడిగేసరికి ముందు లలిత బిత్తరపోయింది. రాజేష్ అలా లలితనే అడగటానికి కారణం, లలిత ఆ కాలేజీకి మెరుపుతీగ. మంచి గాయకురాలు కూడా.

''బావుంది. నే చెప్తే వింటారా అంతా'' అంది తేరుకొని లలిత.

''ఓయస్... వింటారు... మీరు చాలా బాగా పాడతారటగా. మీ పాటంటే అమ్మాయిలంతా చెవి కోసుకుంటారట. మీ ఇన్‌ఫ్లుయన్స్ ఉపయోగించాలి.''

''ప్రయత్నిస్తాను'' అంది. లలిత రాజేష్ తరపున అమ్మాయిల్లో ప్రచారం చేసి పెద్ద మెజారిటీతో నెగ్గేలా చేసింది. ఆ పరిచయంతో అప్పుడప్పుడు లలితను కలుసుకుంటూ వుండేవాడు. లలిత కూడా అతనివైపు ఆకర్షితురాలైంది. రెండు మూడు సార్లు రాజేష్ లలితను ఏకాంత ప్రదేశాలకు తీసుకెళ్ళి లలిత పాటలను తన్మయంగా విన్నాడు. ఈ పరిచయం నెమ్మదిగా ప్రేమలోకి మళ్ళింది.

* * *

''లలితా, కాలేజీ డే సంక్షన్స్ సమీపిస్తున్నాయి. నువ్వు స్టేజిమీద పాడతావని నీ పేరు ప్రోగ్రాంలో వేయించేసాను. మరి పాటలు రిహార్సల్స్ చేస్తావా ?'' అన్నాడు రాజేష్.

''ఎవరినడిగి పేరిచ్చావు ? నాకు స్టేజీ ఫియర్. నేను పాడను.'' లలితకు నిజంగానే కోపం వచ్చింది.

''లతామంగేష్కర్ పాటలు మంచివి రెండు సెలెక్ట్ చేసాను. మా తల్లివి కదూ ... ఇప్పుడు నువ్వు పాడనంటే నా పరువు పోతుంది.'' లలిత గడ్డం పుచ్చుకున్నాడు రాజేష్. లలిత కరిగిపోయింది. జంకుతూనే పాడటానికి ఒప్పుకుంది.

''లల్లూ ... మా తోటలో ఒక బంగళావుంది. వచ్చే ఆదివారం ఉదయం అక్కడికి చెక్కేసి సాయంత్రం వరకు రిహార్సల్. సరేనా'' అన్నాడు.

''ఎక్కడుంది తోట?'' అంది జంకుగా లలిత.

''ఈ సిటీకి పదిమైళ్ళ దూరం ... కంగారు పడక. ఎడిపించి తీసుకెళ్ళనులే. మా కారులోనే వెళ్దాం. తిరిగి నిన్ను పువ్వులా మీ ఇంటి దగ్గర దింపేస్తాను. సరేనా'' అన్నాడు.

''అలాగే'' అంది లలిత.

* * *

లలిత మధ్య తరగతి దంపతులకు పుట్టిన ఒకే బిడ్డ. గారాబంగా పెరగడం వల్ల లలిత ఏదన్నా తల్లిదండ్రులు కాదనేవారుకాదు. కాలేజి పిక్నిక్‌కు వెళ్తున్నానన్న నెపంతో రాజేష్ కార్లో తోటకు బయలుదేరింది. తోటలో మధ్యాహ్నం వరకు చిన్నపిల్లలా తిరిగింది లలిత. మధ్యాహ్నం స్నాక్స్ తిని కొంచెంసేపు విశ్రమించిన తరువాత మామిడిచెట్ల చల్లని నీడలో పాటల రిహార్సల్స్ ప్రారంభించారు. లతామంగేష్కర్ పాటల టేప్ ఆన్ చేసాడు రాజేష్. ఏక సంథాగ్రాహి అయిన లలిత అరగంటలోనే దాదాపు లతా పాడినంత మధురంగా పాడింది.

''వెరీ గుడ్ లల్లూ ... ఫస్ట్ ప్రైజ్ నీకే వస్తుంది. అసలు నువ్వు సినిమాల్లో చేరాలి'' అన్నాడు హాస్యంగా.

''నీ దగ్గర కనుక పాడాను. స్టేజీమీద అసలు నోరు విప్పలేనేమో'' అంది. సాయంత్రం వరకు ఇద్దరూ కబుర్లతో హాయిగా గడిపారు. తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమై ఇద్దరూ కారెక్కారు. కారు స్టార్ట్ కానని మొండికేసింది. రెండు, మూడుసార్లు ప్రయత్నించి రాజేష్ కారుదిగి బోయ్‌నెట్ ఎత్తి రిపేర్ ప్రారంభించాడు.

''రాజేష్ ... చీకటి పడిపోతోంది. ఇప్పుడి కారు స్టార్ట్ కాకపోతే ఏం దారి ?'' అంది లలిత భయంగా కారుదిగి.

''కారు బాగుకాకపోతే రాత్రి ఇక్కడే వుందాం'' అన్నాడు నవ్వుతూ.

''రాజేష్ ... చాలు హాస్యం. అమ్మా, నాన్న నా గురించి ఎంత కంగారు పడుతున్నారో'' అంది ఆందోళనగా.

''ప్రయత్నిస్తున్నాగా'' అన్నాడు రాజేష్. ఎ ప్రయత్నం గంట గడిచినా సక్సెస్ కాలేదు. ''లాభ

లేదు లల్లూ'' అంటూ రిట్నూర్చి "బానెట్" క్రిందికి వాల్చి కర్చీఫ్‌తో ముఖం తుడుచుకున్నాడు రాజేష్.

లలిత తలమీద పిడుగు పడినట్లయింది. "రాజేష్ ... పోనీ మెయిన్‌రోడ్డు వరకు నడిచి వెళ్తే ఏ లారీయైనా దొరక్కపోదు. పద వెళ్దాం" అంది లలిత నుదురుమీద పట్టిన చెమట కర్చీఫ్‌తో అద్దుకుంటూ.

"పిచ్చి లల్లూ... మెయిన్‌రోడ్డు చేరటానికి మైలు దూరం డొంకల్లో నడవాలి. కారు వచ్చేప్పుడు చూసావుగా దారి ఎంత అస్తవ్యస్తంగా వుందో... అదీ, రాత్రిళ్ళు ఇక్కడ పాము లెక్కువగా వుంటాయి. అసలే చీకటిపడింది. నిన్నిలా తీసుకొచ్చినందుకు నాకు నీకంటే కంగారుగా వుంది. కాని మరో మార్గం లేదు." రాజేష్ నిస్సహాయంగా కూలబడ్డాడు.

లలిత స్థబ్దుగా కూర్చుండిపోయింది. "అమ్మా, నాన్న తనని వెతికించే ప్రయత్నం చేస్తూవుంటారేమో... అసలెందుకొచ్చాను ?" అనుకొంది లలిత భయంగా కీచురాళ్ళ శబ్దం వింటూ.

రాత్రి ఇద్దరూ బంగళాలో పడుకున్నారు. అర్ధరాత్రి అయ్యేసరికి రాజేష్ లలిత పక్కమీద కూర్చొని "లల్లూ" అంటూ లేపాడు. కలత నిద్రలో ఉన్న లలిత ఉలిక్కిపడి లేచింది. "రాజేష్ ఏమిటిది ?" అంది రాజేష్ ముఖంలోని భావాలను పరికిస్తూ.

"లల్లూ, మనం కాబోయే భార్యా భర్తలం. నాన్న ఎల్లుండి బొంబాయి నుంచి రాగానే నిన్ను పరిచయం చేసి ముహూర్తం పెట్టించేస్తాను. ఈ అందమైన రాత్రిని వృధా కానివ్వకు" రాజేష్ చేతులు లలితను చుట్టివేసాయి.

లలిత పెనుగులాడి ప్రయత్నించింది, అరిచింది, తప్పించుకోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేసింది. ఫలితం లేక రాజేష్‌కి లొంగిపోయింది.

తరువాత రాజేష్ ప్రవర్తన లలిత ఊహించనంతగా మారిపోయింది. కాలేజీలో లలిత కనిపించినప్పుడు రాజేష్ మామూలుగా విష్‌చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

అయినా లలిత తన ప్రయత్నాలు మానలేదు. ఒక్కసారి రాజేష్‌ని కాలేజీలో కలుసుకొని సిగ్గు విడిచి తనే, పెళ్ళి విషయం ప్రస్తావించింది.

"పరీక్షలు దగ్గర పడుతున్నాయి లలితా ... అయ్యాక మాట్లాడుకొందాం" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఏదైతే జరగకూడదని లలిత వెయ్యి దేవుళ్ళకు మొక్కుకుందో అదే జరిగింది. లలితలో ఇప్పుడు రాజేష్ ప్రతిబింబం పెరుగుతోంది. లలిత జీవన సౌధం కూలిపోయింది. తల్లిదండ్రులకు తెలీకుండా ఎన్ని రాత్రులు తలగడను కన్నీటితో తడిపిందో.

ఈ విషయం రాజేష్‌కు చెప్పాలి. రాజేష్ తిరస్కరిస్తే ఆత్మహత్య తప్ప శరణ్యం లేదు. ఒక రోజు లలిత రాజేష్‌తో ఈ విషయం ప్రస్తావించి వెంటనే వివాహం కాకపోతే తన పరువు పోతుందని చెప్పింది.

"లలితా ... నీకో విషయం చెప్పాలి. బాధపడి ప్రయోజనం లేదు. నిన్ను నేను పెళ్ళి చేసుకుందామనే ఆశించాను. కాని మా మామయ్య కూతుర్ని చేసుకోకపోతే అమ్మ ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని పట్టుబట్టింది. ఈ విషయంలో నేను ప్రయత్నించినా లాభం లేకపోయింది. నాకు అమ్మ ప్రాణాలు ముఖ్యం లలితా" అన్నాడు నిశ్చయంగా, నిశ్చలంగా.

లలితకు స్పృహ తప్పినంతపనైంది. ఐదు నిముషాల తరువాత తేరుకొంది. "రాజేష్... నాలో నీ ప్రతిబింబం పెరుగుతున్న మాట చెప్పలేవా మీ అమ్మగారితో" అంది పొడారిన గొంతుతో.

"అమ్మ పట్టుదల నాకు తెలుసు. ఏం చెప్పినా ఒప్పుకోదు. నీకో సాయం చెయ్యగలను... మరోలా భావించక. ఏ లేడీ డాక్టరు దగ్గరకైనా నిన్ను తీసుకెళ్ళి ఈ బెడద వదిలించేస్తాను."

నిస్పృహతో కూలిపోయింది లలిత. ఆ స్థితిలో మరో మాట లేకుండా వెళ్ళిపోయాడు రాజేష్.

"ఏమన్నాడు... తనకు ఎబార్షన్ చేయిస్తాడా!" ఇంకా రాజేష్ అన్న మాటలు చెవుల్లో గింగిర్లెత్తుతున్నాయి. లలితలోని మిణుకు మిణుకు మంటున్న ఆశాజ్యోతి ఆరిపోయింది.

* * *

"హలో... ఎవరూ... లలితా... ఏమిటి ఫోన్ చేస్తున్నావ్...నేనున్నానుకాబట్టి సరిపోయింది. ఇలా ఇంటికి ఫోన్ చెయ్యటం ప్రమాదం లలితా" రిసీవర్‌లో హుందాగా ఆజ్ఞాపించాడు రాజేష్.

"ప్లీజ్... రాజేష్... నీతో అర్జంటుగా మాట్లాడాలి... ఆఖరుసారి. ఇంకెప్పుడూ నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టను. ఒక్క అరగంట నా గురించి శ్రమపడగలవా ?" అభ్యర్థించింది.

"ఆల్‌రైట్... వస్తున్నా" అంటూ రిసీవర్ పెట్టేసి బయలుదేరాడు. సిటీలో అందమైన హోటల్ దగ్గర వెయిట్ చేస్తోంది లలిత.

"నీతో కొంచెం పర్సనల్‌గా మాట్లాడాలి రాజేష్. ఈ హోటల్లో ఈ రాత్రికి రూమ్ తీసుకొని ఉండిపోదాం" అంది.

లలితే రూమ్ తీసుకుందామని చొరవ చెయ్యటంతో రాజేష్ సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు. మేనేజర్ వద్దకు వెళ్ళి రూమ్ కావాలన్నాడు. తాళం తీసుకొని ఇద్దరూ రూమ్‌లోకి ప్రవేశించారు.

"ఇప్పుడు చెప్పు లలితా ... నాతో మాట్లాడాలన్నావ్" అన్నాడు ఇద్దరి మధ్య ఇక ఏం సంబంధం లేనట్టు.

"ఈ బిడ్డని కని లోకంలో నవ్వులపాలై తల్లిదండ్రులకు తలవంపులు తేలేను రాజేష్. ఆలోచించగా నువ్వు చెప్పిన మార్గమే సమంజసం అనిపిస్తోంది. మానసికంగా, ఆర్థికంగా బలహీనురాలిని. ఆ కాస్త సాయం నువ్వే చెయ్యాలి. నన్ను రేపు లేడి డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళు." లలితకు దుఃఖం పొంగివచ్చింది.

రాజేష్ తేలిగ్గా ఊపిరి తీసుకున్నాడు. ఇంకా లలిత తనను ఎన్నో తిట్టి నలుగురిలో నానా గొడవా చేస్తుందని భయపడ్డాడు. ఈ సమస్య ఇంత సులభంగా పరిష్కారం అవుతున్నందుకు రాజేష్ మనసు దూదిపింజలా తేలిపోయింది.

ఏడుస్తున్న లలితను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. కన్నీరు తుడిచి ఓదార్చాడు.

"ఇంత కంటే మరో మార్గం లేదు లల్లూ... ఆలస్యమైనా సరియైన నిర్ణయమే తీసుకున్నావు. రేపే ఆ ఏర్పాట్లు చేస్తాను" అన్నాడు. రాజేష్‌ను కౌగిలించుకొని లలిత వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. ఎంతసేపు గడిచిందో ఇద్దరికీ తెలియలేదు.

"ఈ రాత్రికి ఇక్కడే వుందామా" ఆశగా అడిగాడు రాజేష్.

"వద్దు, వద్దు. నీతో ఈ విషయం చెప్పాలనే రూమ్ తీసుకోమన్నాను. బయట, ఎక్కడైనా చెప్తే దుఃఖం ఆపుకోలేనని ఇక్కడకు రప్పించాను. కాఫీ తాగి వెళ్ళిపోదాం" అంది లలిత. రాజేష్ ఫోన్ చేసాడు. బాయ్ కాఫీ తీసుకొచ్చి వెళ్ళాడు.

రాజేష్ కాఫీ త్రాగుతుండగా లలిత బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది. వెంటనే భయపడుతూ పరుగెత్తుకు వచ్చింది. "రాజేష్ బాత్‌రూమ్‌లో ఏదో కదులుతోంది." అంది వణికిపోతూ.

రాజేష్ కాఫీ ముగించి బాత్‌రూమ్ వైపు పరుగెత్తాడు.

"ఏంలేదే... నీ నీడను చూసి భయపడి వుంటావు... ఉత్త పిరికిదానివి" రాజేష్ తిరిగివస్తూ అన్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి రూమ్ ఖాళీ చేసి బయటకు వెళ్ళిపోదామనుకుంటుండగా లలిత తల పట్టుకొని కూర్చుండిపోయింది.

"నా తల తిరుగుతోంది రాజేష్. మేనేజర్‌కి ఫోన్ చేసి డాక్టరును పిలిపించు." అంది పక్కమీద వాలిపోతూ.

రాజేష్ గుండె వేగంగా కొట్టుకొంది. ఇక్కడ లలిత కేమైనా జరిగితే... ఊహించలేకపోయాడు. విషయం వివరంగా చెప్పి డాక్టర్‌ని పిలిపించాలని మేనేజర్ వద్దకు పరుగెత్తాడు రాజేష్.

లలిత ఓపిక చేసుకొని ఫోన్ వద్దకు వెళ్ళి రిసీవర్ ఎత్తి డయల్ చేసింది.

పది నిముషాలు గడిచాక రాజేష్ డాక్టర్‌ను వెంటపెట్టుకొని వచ్చాడు. మేనేజర్ కూడా కంగారుగా గదిలోకి వచ్చాడు.

డాక్టరు లలితను పరీక్షించి 'కాఫీ' త్రాగిన తరువాత ఇలా జరిగిందని తెలుసుకొని కాఫీలో ఏదో కలపబడిందని తేల్చాడు.

మేనేజర్ గుండెల్లో రాయి పడింది. "డాక్టర్ ... ఈ హోటల్ పరువుపోతుంది. కాఫీ అతను కూడా తాగాడు. అయినా ఆమెగారికే ఇది రావటం చిత్రంగా వుంది" అన్నాడు మేనేజర్ గాబరాగా.

ఇంతలో బిలబిల మంటూ ఇన్‌స్పెక్టర్ పోలీసులతో రూమ్‌లోకి అడుగుపెట్టాడు.

"ఎవరమ్మా ... మీరేనా ఫోన్ చేశారు ?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ లలితను.

రాజేష్, డాక్టర్, మేనేజర్ నివ్వెరపోయారు.

"అవును ఇన్‌స్పెక్టర్ ... నేనే ఫోన్ చేశాను. ఇక కొద్దిసేపు కంటే ఎక్కువ బ్రతకలేనని పిస్తోంది ... కాఫీలో 'విషం' కలపబడింది" అంది నెమ్మదిగా.

ఇంతలో డాక్టర్ ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళి తన డిస్పెన్సరీ నుంచి స్టమక్ వాష్‌చేసే ఇన్‌స్ట్రుమెంట్సు

హోటల్‌కి తెమ్మని నర్సుతో చెప్పాడు. లలితకు రెండింజక్షన్స్ ఇచ్చాడు.

ఇన్‌స్పెక్టరు లలిత ప్రక్కనే బెడ్‌మీద కూర్చున్నాడు.

లలిత ఆయాసపడుతోంది. కళ్ళు మూసుకు పోతున్నాయి.

"చెప్పమ్మా ... విషం కలిపిందెవరు ?" ఇన్‌స్పెక్టర్ నోటు చేసుకుంటూ అడిగాడు.

క్షణం ఆగి "రాజేష్" అంది లలిత.

రాజేష్ ప్రక్కన బాంబు పేలినట్టు ఉలిక్కి పడ్డాడు. "లలితా" అంటూ అరిచాడు.

"కొంచెం వివరంగా చెప్పమ్మ ... నోట్ చేసుకోవాలి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మేజిస్ట్రేట్‌ను పిలిపించండి ఇన్‌స్పెక్టర్ ... వారి సమక్షంలో అంతా చెప్తాను" అంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ పోలీస్ కొక చీటీ రాసిచ్చి మేజిస్ట్రేటును తక్షణం హోటల్‌కి తీసుకు రమ్మన్నాడు.

"లలితా ... నేను విషం కలిపానా .... ఇది నువ్వేనా అంటున్నావు ... వీళ్ళకు నిజం చెప్పు. లేకపోతే నా పరిస్థితి ప్రమాదంలో పడుతుంది" అన్నాడు రాజేష్ కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతంతో. లలిత పెదవి విప్పలేదు.

పది నిముషాలు గడిచాయి. మేజిస్ట్రేటు వచ్చాడు. ఏం జరిగిందో చెప్పమంటూ మరణ వాంగ్మూలం రాసుకోసాగాడు.

డాక్టర్ లలితకు 'స్టమక్ వాష్' చేస్తానంటే 'వాంగ్మూలం' తీసుకొనేవరకూ వీలుకాదని మేజిస్ట్రేటు తిరస్కరించాడు.

లలిత మాటలు తడబడుతున్నాయి. అయినా ఓపిగ్గా ప్రారంభించింది.

"మేజిస్ట్రేట్‌గారు ... ఈ రాజేష్ ... నేను ప్రేమించుకున్నాం ... ఒకసారి నన్ను రాజేష్ ... ఒంటరిగా వాళ్ళ తోట బంగళాలో ... నన్ను ... బలవంతంగా ..."

"అవన్నీ ఇప్పుడెందుకు లలితా" అన్నాడు రాజేష్.

"మిస్టర్ ... ఆమెను మాట్లాడనివ్వండి. కానిస్టేబుల్ ఇతన్ని బయటకు తీసుకెళ్ళు" హుకుం జారిచేసాడు మేజిస్ట్రేటు.

కానిస్టేబుల్స్ ఇద్దరు, రాజేష్‌ను బయటకు తీసుకెళ్ళారు. కానిస్టేబుల్స్ చేతిలో చిక్కి గది బయటవున్న రాజేష్ లలిత చెప్పేది వింటున్నాడు ఊపిరి బిగబట్టి.

"నన్ను బలవంతంగా రేప్ చేసాడు. ఇప్పుడు రాజేష్ ప్రతిబింబం నాలో పెరుగుతోంది ... ఈ విషయం ... చెప్పి...పెళ్ళి చేసుకోమని అడిగాను... కాని ... నన్ను పెళ్ళాడటానికి ఇష్టపడలేదు ... నేను విసిగిస్తున్నానని ... ఈ హోటల్‌కి రప్పించి... కాఫీలో ఏదో కలపడం... నేను దూరంనుంచి వస్తూ చూసాను..." అంటూ చెప్పుకుపోతోంది లలిత.

లలిత మాటలు బయటనుంచి వింటున్న రాజేష్‌ను చకితుణ్ణి చేసాయి. ఒక్క నిముషంలో లలిత పథకం అంతా అర్థమైంది. బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళటం, ఏదో కదులుతూందని భయపడినట్టు నటించటం... అంతా నటించింది. తను చేసిన ద్రోహానికి ఆత్మహత్య చేసుకుంటూ తనను హత్యా ప్రయత్నంలో ఇరికించాలని చూస్తోంది. పోలీసుల్ని విదిలించుకొని గదిలోకి వచ్చాడు రాజేష్.

"లలితా... ఆపు నీ నాటకం... ఇప్పటికి అర్థమైంది, నీ ఉద్దేశం. నన్ని హత్యలో ఇరికించాలని చూస్తున్నావు కదూ... ? బాత్‌రూమ్‌లో ఏదో ఉందని అబద్ధమాడి... నన్ను బాత్‌రూమ్‌కి పంపి తిరిగి వచ్చేలోపునే, నువ్వే కాఫీలో ఏదో కలుపుకొని త్రాగావు. దేవునిమీద ప్రమాణంచేసి చెప్పు లలితా... ఇది ఆత్మహత్య కదూ... ?" అన్నాడు ఆవేశంగా.

"దేవునిమీద... ప్రమాణం చేసి చెపుతున్నాను. రాజేష్ కాఫీలో విషం కలపడం నేను కళ్ళారా చూసాను. ఏమిటది అని అడిగానుకూడా... పంచదార చాలలేదని కలుపుతున్నానన్నాడు..." అంది లలిత ఆవేశంగా.

మన విశ్వాసం

సంతోషంలో గాయం మానదు
ఆనందంలో గేయం కుదరదు
ఉన్మాదం — ఉద్వేగం — కవితకు ఉపాంగాలు
ధీరత్వం — సౌజన్యం బాధకు నివారణాలు
విషాదాంత కావ్యాలు విశ్వవ్యాప్తమౌతయ్
విషమని గాథ రామాయణ కావ్యం —
భారత — భాగవతాలు — మనకున్న వేదాలు
భక్తి, ముక్తి — అహింస వీటికి కవచాలు
సత్యం ధర్మం న్యాయం పెద్దల నిర్వచనాలు
అహింసా పరమోధర్మః అంటారు పెద్దలు —
నా కృషి కురులే రాజ్యం ఎంతవరకు నిజం ?
జరుగుతున్నది నమ్మకానికి బలం
రైతుకు, పంటకు మూలం హలం.

— రంగకవి

ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజేష్‌ను బయటకు తీసుకెళ్ళాడు. డాక్టర్ లలితకు స్టమక్ వాష్ చేసి కడుపులో మిగిలిన విషాన్ని బయటకు తీశాడు.

లలిత పరిస్థితి క్షీణించింది. మాటలు నెమ్మదిగా మాట్లాడుతోంది.

"మేజిస్ట్రేటుగారు ... రాజేష్ మాటలు నమ్మకండి. దేవుడిమీదప్రమాణంచేసిచెప్తున్నాను... రాజేష్ నన్ను చంపటానికే ... ఈ ప్లాను ... వేసాడు ... నా మాటలు...నమ్ముతారు కదూ..." అంది కళ్ళు మూతలు పడుతుండగా.

"తప్పక నమ్ముతామమ్మ. మరణ సమయంలో చెప్పేదంతా నిజమేనని 'లా' నమ్ముతుంది. రాజేష్‌కు శిక్ష పడటానికి నీ సాక్ష్యం చాలు. ఓపిక తెచ్చుకొని ఇక్కడ సంతకం పెట్టమ్మ." అంటూ మేజిస్ట్రేటు తను వ్రాసిన మరణ వాంగ్మూలంపై సంతకం చేయించాడు లలితతో.

రాజేష్ దిగ్భ్రమ నుంచి తేరుకొని ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను విదిలించుకొని పరుగెత్తుకొని లలిత మంచం దగ్గరకొచ్చి లలిత కాళ్ళమీద పడ్డాడు.

"లలిత ... ఇది ఘోరం ... నువ్వు చనిపోతూ పగతీర్చుకుంటావా...నీ కాళ్ళు పట్టుకొని క్షమాపణ అడుగుతున్నాను. నీకు ద్రోహం చేసాను. నిన్ను బలవంతం చేసాను. తల్లివి కాబోతున్నావని తెలిసి వదిలించుకోవాలని ప్రయత్నించాను. అంతా నిజమే. నన్ను క్షమించు. కాని ... నిన్ను చంపాలని మాత్రం నేను ప్రయత్నించలేదని అందరికీ చెప్పు. లలితా... నువ్వు బాగవగానే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. ప్రమాణం చేస్తున్నాను. నన్ను క్షమించానని లలితా. నేనీ హత్యా ప్రయత్నం చేయలేదని చెప్పు" అన్నాడు లలిత కాళ్ళమీద తలపెట్టి రోదిస్తూ.

లలిత బలవంతంగా కళ్ళు విప్పింది. తన కాళ్ళ మీదపడి రోదిస్తున్న రాజేష్‌ను చూసింది. తనీ నిర్ణయానికి రావటానికి ముందు తన ఆలోచనలూ, సంఘర్షణ, క్షోభ గుర్తుకొచ్చింది.

సృష్టి ఆదినుంచి మగవాడిదే పైచేయిగ చెలామణి అవుతోంది. ఆడది ప్రేమించినవాడ్ని నమ్మితే బరితెగించిందని, అదే మొగాడయితే వాడికేం వాడు మగ మహారాజని నీతికి, న్యాయానికి లింగభేదం చూపిస్తూ అక్రమ సరిహద్దుల్ని గీస్తున్నది మగవారే.

పెళ్ళికాని ఒక ఆడ, మగ కలిస్తే తప్పు ఆమెది అని వేలెత్తి చూపేది సమాజమైతే, ఆ తప్పును అక్రమ గర్భ రూపంలో మచ్చగ మిగుల్చుకొమ్మని శాసించింది సృష్టి.

తప్పు చేసింది ఇద్దరూ. శిక్ష స్త్రీకే. పేదాడి కొక న్యాయం, ధనికుడికొక న్యాయం. రాజకీయ నాయకులు కోర్టుని ధిక్కరిస్తే నీరాజనం, అనామకులు ధిక్కరిస్తే దండనలు. స్త్రీ కొక న్యాయం. పురుషుడి కొక న్యాయం. ఇదేనా న్యాయం ?

లలిత మనసంతా కుళ్ళిన సమాజంపై, ముక్కిన నీతి న్యాయాలపై అసహ్యం పెంచు కొంటోంది.

ఈ సమాజంలో మగాడికి శిక్ష పడదు. ఈ న్యాయ శాస్త్రం మగాడ్ని దోషిగా నిర్ణయించదు. కాని తనా చరిత్రను మార్చివేయాలి. తను మాడి మసైపోయినా సరే రాజేష్‌కి శిక్ష పడేలా చేయాలి.

పోనీ, తనూ మిగిలి రాజేష్‌కి శిక్ష పడేలా చేయాలంటే తను అబల. కాదు... సబల అనుకుందా మన్న వీలుకాని మందాన పిరికితనం నూరిపోసిందీ సమాజం.

ఇప్పటికే అక్రమ గర్భం ధరించి శిక్ష అనుభవిస్తున్నాను. ఆత్మహత్య అంతకంటే పెద్ద శిక్షేం కాదు.

ఇది జరగాలంటే నాటకం ఆడక తప్పదు. గత సంఘర్షణ నుంచి తేరుకొని రాజేష్ వైపు చూసింది. పెదవిమీద చిరు దరహాసం మెరిసిందే ఒక్క క్షణం. ఆ దరహాసంలో జయించానన్న గర్వం తొణికిసలాడింది. లలిత కళ్ళు తెరిచినట్లే ఉండిపోయాయి.

"లలితా" అన్న రాజేష్ కంఠం గదిలో మార్మ్రోగింది. ●